

tingsmand J. Pedersen — og det var Venstres Udtalelser —, var det Venstres Standpunkt i denne Sag.

Jeg har fundet det rettest at give Anledning til en Forhandling om dette Spørgsmaal her i Tinget, fordi det ikke maa staa uklart hverken for Tingets Medlemmer eller for Landets Vælgere, at man kunde være enedes om et Samlingsministerium, sammensat af tre delegerede for hvert Parti og et Medlem af det nuværende Ministerium — jeg har nævnt dette Medlems Navn — som Chef for et saadant Samlingsministerium. Jeg beklager, at Forhandlingerne i Delegationen ikke har ført til det Resultat, men at de er blevet afbrudt, uden at man er kommet et Haarsbred videre. Saaledes som Situationen foreligger, finder jeg det ganske naturligt, at Konseilspræsidenten ganske nøgternt har refereret den Kendsgerning, at Landstinget ikke har vedtaget Salgstraktaten om de vestindiske Øer, og at man ikke ved Forhandling har kunnet komme ud over Vanskeligheden ved Dannelsen af et Samlingsministerium og derfor nu maa gaa til Valg og appellere Sagen til Vælgerne.

Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Borghjerg: Under almindelige Forhold vilde jeg ved denne Lejlighed have udtalt den samme Glæde som det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), der nu talte, over den snarlige Ikrafttræden af den nye Grundlov, som afskaffer den privilegerede Valgret, udvider Valgretten til Kvinder og Tjenestefolk og de yngre. Det er et Maal, som vi Socialdemokrater har kæmpet for, saa længe vort Parti har eksisteret. Under almindelige Forhold, siger jeg, vilde ogsaa vi have udtalt en lignende Glæde som det ærede Medlem fra Assens, men vi lever ikke under almindelige Forhold, vi lever under højst ekstraordinære Forhold, og vi fra vor Side kan ikke bortse fra det, man har kaldt Faremomentet i en noget videre Udstrækning, end det blev brugt her under den vestindiske Debat. Det ærede Medlem fra Assens nævnte Ordet „Fare“ og afviste dette Ord i Forbindelse med et Valg for Tiden. Det er dog udtalt fra meget vidende Side indenfor den Regering, der har Ansvaret for Landets Ledelse, og det er udtalt fra meget høj Side her i Landet, og disse Udtalelser fra disse Sider har ikke kunnet undlade at gøre et meget alvorligt Indtryk paa os.

Nu sagde det ærede Medlem fra As-

sens, at Forholdet var dog det, at kun een Politik er mulig her i Landet. Deri er jeg fuldkommen enig med det ærede Medlem, og det kan ikke understreges stærkt nok, at kun een Politik er mulig her i Landet: den ubetingede, den ligele, den urokkelige, til det sidste urokkelige, ubetingede og ligelige Neutralitetspolitik. Men, sagde det ærede Medlem, der er dog udkastet Sigtelser mod visse Partier for at være uneutrale. Det er ikke rigtigt, og det ærede Medlem viste det straks ved at sige: Man har bebrejdet Indenrigsministeren noget saadant, men han har ikke gjort noget saadant. Det har han heller ikke, det er ikke udtalt fra nogen Side, at der er Partier her paa Rigsdagen, som var uneutrale, tværtimod har alle Rigsdagens Partier højtidelig erklæret, at de vil følge en ubetinget og ligelig Neutralitetspolitik. Men hvad vi ikke kan lukke Øjnene for, er, at vi her i Landet har Kredse, forhaabentlig ikke ret udstrakte eller betydningsfulde, men dog Kredse her i Landet og en Presse her i Landet, forhaabentlig en ikke særlig betydningsfuld, men dog en Presse her i Landet, der er unneutral, der gør sig til Tolk og Talsmand for uneutrale, for ikke at sige neutralitetsfjendske Stemninger. Og hver Linie, der skrives her i Landet, hvert Ord, der tales her i Landet i disse Tider, lægges der i Udlandet paa det nøjeste Mærke til. Og nu har Begivenhederne tillige formet sig saaledes — og det var det, den højtærede Minister i Landstinget gjorde opmærksom paa — at den Bevægelse, som er rejst i den sidste Maanedes Tid — den begyndte netop for en Maanedes Tid siden, den 4. August, var det vistnok, da den vestindiske Salgstraktat blev forelagt for Rigsdagen —, og som har medført, at vi nu efter al Sandsynlighed staar foran et Valg, er rejst netop af disse Kredse, det kan ingen være blind for, og den er isprængt med Stemninger, med Motiver, med Interesser, med Forhaabninger, som har deres Rod i disse Kredse.

Hvis der nu her var Tale om en Presse, der var fuldkommen isoleret og derved ogsaa af den offentlige Mening stemplet som betydningsløs, hvad jeg, som sagt, haaber og tror, den er, havde det vel mindre at sige, men Ulykken er som sagt, at man fra den Side dog har formaaet at rejse en saadan Bevægelse, og dernæst, hvad man heller ikke kan være blind for, at en Del af den øvrige Presse, hvis Politik er den absolutte Neutralitetspolitik,